

Dierenartsen Oosterwolde zijn het zat om wolvenslachtoffers te euthanaseren: ‘Een drama. We willen dat het stopt’

Elizabeth Vogelzang • 21 februari 2025, 6:31 • [Ooststellingwerf](#)

Een wolf gezien bij Oude Willem aan de rand van het Drents Friese Wold. Foto: Marcel van Kammen

De veeartsen van Dierenartsencentrum Oosterwolde zien vreselijke drama's als ze moeten uitrukken na een wolvenaaval. Dieren liggen soms urenlang te creperen voordat zij ze uit hun lijden komen verlossen. „We zijn het zat. Het is een rotklus die niemand wil doen.”

Lees meer over
[Ooststellingwerf](#)
[Weststellingwerf](#)

Afgelopen week was het weer heftig raak. Dierenartsencentrum Oosterwolde kreeg een belletje van een veehouder: of er met spoed

iemand kon komen want een wolf had zijn kudde schapen aangevallen en een bloedbad aangericht. Een van de veeartsen spoedde zich naar het betreffende weiland en moest 24 zwaar toegetakelde schapen uit hun lijden verlossen. „Twee trailers vol dode dieren”, zegt dierenarts Folkert Mulder uit Makkinga. „En zo hebben we elke week wel een geval.”

Hij en zijn veertien collega's slaken een noodkreet. Ze zijn klaar met de wolvenslachtoffers. En zijn het zat om elke keer zwaar toegetakelde schapen te moeten euthanaseren na een wolvenaanval. „We willen dat het stopt”, zegt Mulder. „Er zijn collega's die willen niet meer naar deze visites bij veehouders.”

‘Onderhuids richten ze een ravage aan’

Bij een aanval maakt een wolf zijn prooi dood, maar veel vaker raken zijn slachtoffers zwaar gewond. De dierenartsen treffen afschuwelijke taferelen aan.

„Ze pakken ze in de hals”, zegt Mulder. „Sommige hebben bijwonden, dan denk je dat valt mee. Maar onderhuids geven die een ravage en is de schade groot. Dan is er veel meer kapot dan dat je ziet.” Deze dieren zijn niet meer te redden en moeten worden geëuthanaseerd.

Veelal blijft het niet bij hapwonden. „We hebben ook dat de dieren nog leven maar met de darmen half eruit rondlopen. Of de slokdarm kapotgebeten. Een drama.” Aan de veeartsen de ondankbare taak ze uit hun lijden te verlossen.

Een trailer vol dode schapen. De dieren zijn geëuthanaseerd nadat ze zijn aangevallen door een wolf in het werkgebied van Dierenartsencentrum Oosterwolde. Foto: Dierenartsencentrum Oosterwolde.

‘Ze lopen urenlang rond in doodsstrijd’

In de praktijk is euthanasie dagelijks aan de orde, de veeartsen geven regelmatig dieren een spuitje. Maar de actie die van hen wordt gevraagd na een wolvenaanval is van een andere orde, zegt Mulder. „Het is een rotklus. Je ziet het drama. Die schapen zijn achtervolgd, hebben stress, lopen urenlang gewond rond en voeren een doodsstrijd. Dat is heel anders dan dat je een dier dat een goed leven heeft gehad een spuitje geeft.”

Een trailer vol dode schapen. De dieren zijn geëuthanaseerd nadat ze zijn aangevallen door een wolf in het werkgebied van Dierenartsencentrum Oosterwolde. Foto: Dierenartsencentrum Oosterwolde

Al ruim drie jaar moeten de dierenartsen van het centrum in Oosterwolde elke week wel een keer in actie komen om het werk van de wolf af te maken. Nee zeggen is geen optie. „We hebben een zorgplicht. Als wij zeggen: ‘We doen het niet’, dan gaat een andere dierenarts.”

‘Hoelang gaat dit door?’

Dierenwelzijn is wat de veedokters steekt in de hele wolvendiscussie. „Veehouders worden enorm afgerekend op dierenwelzijn. En dat moet ook en is terecht. Er wordt van alles gedaan om dat te verbeteren”, zegt Mulder. „Maar aan de andere kant speelt dit. Dat is moeilijk te rijmen. En hoelang gaat dit door?”, vragen Mulder en zijn collega’s zich af.

Wat de oplossing is, weet hij niet. Want veehouders hebben zorgplicht en kunnen hun vee beschermen met rasters. „Maar als alles in de rasters moet hier in deze buurt... Hoe werkzaam is dat? Iedereen wil graag koeien in de wei zien, maar dat is hier straks niet meer mogelijk. Ook koeien zijn al slachtoffer.”

De dierenartsen nemen geen stelling in de discussie, maar doen de noodkreet om duidelijk te maken wat het voor hun beroepsgroep betekent. „Mensen denken, ach een paar schapen en klaar. Maar als het vaker gebeurt, voelt dat vreselijk.”

Wolvenexpert geeft schapenhouder Martin uit Lippenhuizen gelijk: ‘Het systeem deugt niet’

Nel Jensma • 14 februari 2025, 6:11 • [Heerenveen](#)

Opnieuw zijn er schapen toegetakeld, mogelijk door een wolf. Eigen foto

„It is in drama”, zucht Martin Reitsma. Binnen 24 uur zijn 59 schapen aangevallen, 29 van hem en 30 van zijn buurman in Lippenhuizen. „Nei alle gedachten troch in wolf.”

Lees meer over
[Heerenveen](#)
[Tytsjerksteradiel](#)

Reitsma had geen wolvenraster. „Ik wol it wol, echt! Mar it is net te dwaan”, zegt hij geëmotioneerd.

Hij heeft zo'n 2500 schapen, verspreid over 50 kuddes. „As dat om al dy keppels in stek moat, bin ik alle jierren 3,5 ton ekstra kwyd. Dat kin ik net opbringe.”

Mank systeem

Het is een argument dat steeds vaker door dierhouders wordt genoemd, zegt wolvenexpert Glenn Lelieveld. En hij begrijpt het goed. „Het systeem deugt niet.”

Het probleem is de limiet die er op de subsidies zou bestaan. „Maar provincies kunnen al langer een uitzondering aanvragen bij de Europese Commissie”, legt hij uit.

Problemen oplossen

Zo'n aanvraag wordt in Brussel meestal zonder problemen goedgekeurd, vertelt Lelieveld. Hierdoor krijgen provincies de ruimte om veehouders meer ondersteuning te bieden bij het nemen van preventieve maatregelen tegen schade door wolven, zonder vast te zitten aan de gebruikelijke beperkingen van de staatssteunplafonds.

Als de provincie daarvoor zou kiezen, zouden dierhouders veel meer subsidie kunnen ontvangen, en zouden hun financiële problemen opgelost kunnen worden.

Veranderde regelgeving

De provincie zegt op de hoogte te zijn van de recent doorgevoerde Europese veranderingen. Eerst konden boeren maximaal 20.000 euro subsidie krijgen, dat maximale bedrag is nu verhoogd naar 50.000 euro.

Daarnaast biedt een nieuwe vrijstellingsregeling extra ruimte. „Hiermee kunnen boeren zonder subsidieplafond steun krijgen, mits ze de aanvraag indienen voor de aanschaf van het hek”, aldus een woordvoerder van de provincie.

De provincie Fryslân zegt te onderzoeken hoe beide opties in de subsidieregeling kunnen worden verwerkt, zodat boeren meer keuze en financiële ruimte krijgen.

Potentie

Niet alleen de provincie, maar ook minister Wiersma laat volgens Lelieveld steken liggen. „Er is een enorme pot met landbouwsubsidies vanuit de Europese Commissie, waar je ook schapenhouders mee kunt steunen.”

Maar de pot met geld wordt niet groter. „Dus zou je het geld ergens anders vandaan moeten halen, en daar staan andere dierhouders natuurlijk niet om te springen.”

Volgens Lelieveld moet de politiek een duidelijk standpunt innemen. „Wees solidair naar de dierhouders, of wees eerlijk en zeg dat je dit type dierhouderij wilt afbouwen.”

Nog meer onrust

Daarnaast is er volgens schapenhouder Reitsma nog een probleem: boeren mogen binnen veertien dagen mest uitrijden, wat betekent dat er straks geen schaap meer in het weiland staat. „Mar de wolf moet wol ite. Wêr giet dy dan hinne?”, zegt Reitsma ongerust.

Wie dan?

Zijn prognose? Eerst de kippen, dan de honden en katten en uiteindelijk is de mens aan de beurt. „Dat sil gebeure, dat mist net.” En zelfs dan kunnen we alleen met lede ogen toekijken. „Want de wolf is in beskermd bist.”

Volgens Lelieveld zijn die zorgen nog niet zozeer terecht. „Onze beleving van wat de wolf eet is nogal scheef. Als het klopt wat deze schapenhouder zegt, dan zou dat al jarenlang de praktijk moeten zijn en dat is niet het geval.”

Op het menu van de wolf staan vooral wilde hoefdieren (zoals reeën en damherten), maar ook hazen en muizen laat de wolf niet staan. „De voedseldichtheid bepaalt de grootte van het territorium en daar is de afgelopen jaren weinig veranderd. Kennelijk is er genoeg te eten.”